

Л.П. Таргонський,
кандидат фізико-математичних наук, доцент;
О.І. Ільчук,
асистент
(Житомирський педуніверситет)

ВЛАСТИВОСТІ ОДНОГО КЛАСУ ФУНКЦІОНАЛІВ

Встановлено специфічні особливості одного класу функціоналів. Поширено теореми Вейєрштраса, Больцано-Коші на досліджуваний клас функціоналів.

1. Попередні відомості та основні означення.

Означення 1. Функціонал f будемо називати функціоналом класу K , якщо він визначений на компактній метричному просторі F і задовольняє умови:

- 1) якщо в точці $x_0 \in E$ $f(x_0) > 0$, то $\forall \varepsilon > 0 \exists U(x_0) = \{x \mid |x - x_0| < \delta(\varepsilon)\} \forall x \in U(x_0):$
 $-\varepsilon < f(x) < f(x_0) + \varepsilon$;
- 2) якщо в точці $x_0 \in E$ $f(x_0) < 0$, то $\forall \varepsilon > 0 \exists U(x_0) = \{x \mid |x - x_0| < \delta(\varepsilon)\} \forall x \in U(x_0):$
 $-\varepsilon + f(x_0) < f(x) < \varepsilon$;
- 3) якщо в точці $x_0 \in E$ $f(x_0) = 0$, то f – неперервний функціонал в точці x_0 , тобто
 $\forall \varepsilon > 0 \exists U(x_0) = \{x \mid |x - x_0| < \delta(\varepsilon)\} \forall x \in U(x_0): -\varepsilon < f(x) < \varepsilon$.

Розглянемо властивості та особливості функціоналів даного класу.

Теорема 1. Клас C неперервних функціоналів f , визначених на компактній метричному просторі F , належить класу K .

Доведення. Візьмемо довільний неперервний функціонал $f \in C$, тоді $\forall \varepsilon > 0 \exists U(x_0) = \{x \mid |x - x_0| < \delta(\varepsilon)\} \forall x \in U(x_0): |f(x) - f(x_0)| < \varepsilon$, що рівносильне нерівності $f(x_0) - \varepsilon < f(x) < f(x_0) + \varepsilon$, і перевіримо виконання умов 1) – 3) означення 1.

- 1) Якщо в точці $x_0 \in E$ $f(x_0) > 0$, то $\forall \varepsilon > 0 \exists U_1(x_0) = \{x \mid |x - x_0| < \delta(\varepsilon)\} \forall x \in U_1(x_0):$
 $f(x_0) - \varepsilon < f(x) < f(x_0) + \varepsilon \Rightarrow -\varepsilon < f(x) < f(x_0) + \varepsilon$ (так як $-\varepsilon < f(x_0) - \varepsilon$);
- 2) Якщо в точці $x_0 \in E$ $f(x_0) < 0$, то $\forall \varepsilon > 0 \exists U_1(x_0) = \{x \mid |x - x_0| < \delta(\varepsilon)\} \forall x \in U_1(x_0):$
 $f(x_0) - \varepsilon < f(x) < f(x_0) + \varepsilon \Rightarrow f(x_0) - \varepsilon < f(x) < \varepsilon$ (так як $f(x_0) + \varepsilon < \varepsilon$);
- 3) Якщо в точці $x_0 \in E$ $f(x_0) = 0$, то функціонал $f \in C$ – неперервний в кожній точці компакта E і в точці x_0 також.

Умови 1) – 3) виконуються, тому будь-який неперервний функціонал належить класу K .

2. Теореми Вейєрштраса.

Теорема 2. Якщо функціонал f визначений на компактній метричному просторі F і є функціоналом класу K , то f – обмежений на E .

Доведення. Зафіксуємо довільне $\varepsilon_0 > 0$ і покриємо кожну точку множини E околом $U(x_E)$, визначеним за означенням 1. Множина E – компакт, тому з утвореного покриття цієї множини можна вибрати скінченне. В кожному околі функціонал f – обмежений. Розглянемо скінченну множину точок $\{-\varepsilon_0, \varepsilon_0, f(x_j) - \varepsilon, f(x_i) + \varepsilon\} (i = 1, 2, \dots, n; j = n + 1, n + 2, \dots, m)$, що відповідають скінченній кількості вибраних околів. Позначимо через M найбільше з цих чисел, а через m – найменше, тоді $\forall x \in E \quad m \leq f(x) \leq M$. Отже, f – обмежений функціонал на E .

Теорема доведена.

Зауваження 1. Умови 1) $f(x) > -\varepsilon$ та 2) $f(x) < \varepsilon$ визначення функціоналів класу K є істотними.

Теорема 3. Якщо функціонал f визначений на компактній метричному просторі F і належить класу K , при цьому $\inf_{x \in E} \{f(x)\} < 0$, то існують точки $x_1, x_2 \in E$ такі, що $f(x_1) = \sup_{x \in E} \{f(x)\}$ та $f(x_2) = \inf_{x \in E} \{f(x)\}$.

Доведення. За теоремою 2, $\exists M = \sup_{x \in E} \{f(x)\}$ та $\exists m = \inf_{x \in E} \{f(x)\}$.

Доведемо першу частину теореми, тобто $\exists x_1 \in E$ така, що $f(x_1) = \sup_{x \in E} \{f(x)\}$. За умовою теореми 3, $M > 0$. Зафіксуємо довільне $\varepsilon > 0$ та розглянемо нерівність $M - \varepsilon < M$. Так як M – точна верхня межа, то

$\exists x \in E : M - \varepsilon < f(x) \leq M$. Якщо $f(x) = M$, то теорема доведена. В протилежному випадку, розглянемо $\{\varepsilon_n\}_{n=1}^{\infty}$ – спадну додатню послідовність, причому $\lim_{n \rightarrow \infty} \varepsilon_n = 0$. Їй відповідає послідовність $\{x_n\}_{n=1}^{\infty} \subset E$ така, що $M - \varepsilon_n < f(x_n) \leq M$. А це означає, що $\lim_{n \rightarrow \infty} f(x_n) = M$. Так як E – компакт, то з послідовності $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ можна вибрати збіжну підпослідовність $\{x_{n_k}\}_{k=1}^{\infty}$ таку, що $\lim_{k \rightarrow \infty} x_{n_k} = x_1$, де $x_1 \in E$.

Нехай $f(x_1) > 0$. Якщо $f(x_1) = M$, то теорема доведена. У випадку, коли $f(x_1) < M$, покладемо $0 < \varepsilon < \frac{M - f(x_1)}{2}$, тоді за означенням функціоналів класу $K \exists U(x_1) \forall x \in U(x_1) : -\varepsilon < f(x) < f(x_1) + \varepsilon$. Оскільки $f(x_1) + \varepsilon < \frac{f(x_1) + M}{2} < M$, то для достатньо великих номерів n_k виконується нерівність $f(x_{n_k}) > \frac{f(x_1) + M}{2} > f(x_1) + \varepsilon$, що суперечить умові 1 означення функціоналів класу K . Отже, в даному випадку $f(x_1) = M$.

Нехай $f(x_1) = 0$. За означенням 1, функціонал f — неперервний в точці x_1 , тому $\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_{n_k}) = f(x_1) = M$. Тоді M дорівнює нулю, що суперечить умові теореми, тому випадок $f(x_1) = 0$ неможливий.

Нехай $f(x_1) < 0$. Покладемо $0 < \varepsilon < \frac{M}{2}$, за означенням функціоналів класу $K \exists U(x_1) \forall x \in U(x_1) : f(x) < \varepsilon < \frac{M}{2}$. Тому для достатньо великих номерів n_k виконується нерівність $f(x_{n_k}) < \frac{M}{2}$, а це суперечить умові $\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_{n_k}) = M$. Таким чином, випадок $f(x_1) < 0$ неможливий.

Доведемо другу частину теореми, коли $m < 0$. Розглянемо функціонал $g(x) = -f(x)$. Очевидно, що функціонал $g(x)$ належить до функціоналів класу K . Так як $\sup_{x \in E} \{-f(x)\} = -m > 0$, то, за доведеною першою частиною, $\exists x_2 \in E$ така, що $f(x_2) = m$.

Теорема доведена.

Зауваження 2. Для випадків: 1) $\sup_{x \in E} \{f(x)\} < 0$ та 2) $\inf_{x \in E} \{f(x)\} > 0$ твердження теореми 2 хибне.

Досить легко показати це на прикладах. У випадку 1) візьмемо функцію $f(x) = \begin{cases} -(x-2)^2 - 1, & \text{якщо } x \neq 2, \\ -2, & \text{якщо } x = 2 \end{cases}$ визначену на сегменті $[1,3]$. Дана функція належить класу K , $\sup_{[1,3]} \{f(x)\} = -1 < 0$, проте $\forall x \in [1,3] f(x) \neq -1$.

Аналогічно можна перевірити другий випадок. Для цього досить розглянути функцію

$$g(x) = \begin{cases} (x-2)^2 + 1, & \text{якщо } x \neq 2, \\ 2, & \text{якщо } x = 2 \end{cases} \text{ визначену на сегменті } [1,3].$$

3. Теорема Больцано-Коші.

Теорема 4. Нехай E – зв'язний компакт метричного простору F , на якому визначено функціонал f , що належить класу K і для якого виконуються умови:

- 1) Для $\forall x \in E$ виконується одна з умов, або $\lim_{t \rightarrow x, f(t) > 0} f(t) > 0$, або $\overline{\lim_{t \rightarrow x, f(t) < 0} f(t)} < 0$.

- 2) $\exists x_1, x_2$ такі, що $f(x_1) \cdot f(x_2) < 0$.

Тоді існує така точка c , що належить компактну E , що $f(c) = 0$.

Доведення. Припустимо супротивне: $\forall x \in E f(x) \neq 0$. Утворимо розбиття множини E на дві підмножини $E_1 = \{x \in E | f(x) > 0\}$ та $E_2 = \{x \in E | f(x) < 0\}$. Очевидно, що $E = E_1 \cup E_2$, $E_1 \cap E_2 = \emptyset$. Оскільки E — зв'язна множина, то в одному з класів E_1 чи E_2 знаходиться точка скупчення іншої множини. Позначимо цю точку через x_0 . Нехай $x_0 \in E_1$. Тоді, за умовою теореми, $f(x_0) > 0$. Зафіксуємо довільне $\varepsilon_0 > 0$. Так як $f \in K$, то для $\varepsilon_0 > 0 \exists U(x_0) = \{x | |x - x_0| < \delta(\varepsilon_0)\} \forall x \in U(x_0) : f(x) > -\varepsilon_0$.

Оскільки в довільному околі точки x_0 міститься безліч точок множини E_2 , то нехай $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ – послідовність точок множини E_2 така, що $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$. Тоді при $n \geq n_0$ $x_n \in U(x_0) : -\varepsilon_0 < f(x_n) < 0$. Таким чином,

послідовність $\{f(x_n)\}_{n=1}^{\infty}$ обмежена, з неї можна вибрати збіжну підпослідовність $\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_{n_k}) = \alpha$, де $-\varepsilon_0 < \alpha < 0$.

За умовою теореми, $\alpha < 0$, тоді покладемо $0 < \varepsilon < -\frac{\alpha}{2}$. З умови, що функціонал f належить класу K та $f(x_0) > 0$ випливає, що $\exists U_1(x_0) \forall x \in U_1(x_0): f(x) > -\varepsilon > \frac{\alpha}{2}$. Оскільки для досить великих n_k $x_{n_k} \in U_1(x_0)$, то й $f(x_{n_k}) > \frac{\alpha}{2}$, а це суперечить тому, що $\lim_{k \rightarrow \infty} f(x_{n_k}) = \alpha$. Отже, припущення невірне, тому $\exists c \in E$ така, що $f(c) = 0$.

Теорема доведена.

Зауваження 3. Умова 1) теореми 3 істотна.

Покажемо це на прикладі функцій, визначених на сегменті $[1, 3]$:

$$f(x) = \begin{cases} -(x-2)^2 & , \text{ якщо } x \neq 2, \\ 2 & , \text{ якщо } x = 2, \end{cases}; \quad g(x) = \begin{cases} (x-2)^2 & , \text{ якщо } x \neq 2, \\ -1 & , \text{ якщо } x = 2. \end{cases}$$

Очевидно, що $\lim_{x \rightarrow 2} f(x) = 0$ та $\lim_{x \rightarrow 2} g(x) = 0$, тобто дані функції не задовольняють умову 1) теореми 3. Усі інші умови цієї теореми виконуються, а висновок – ні.

Зауваження 4. Нехай підмножина K_1 класу K визначена умовами:

- 1) якщо в точці $x_0 \in E$ $f(x_0) > 0$, то $\forall \varepsilon > 0 \exists U(x_0) = \{x \mid |x - x_0| < \delta(\varepsilon)\} \forall x \in U(x_0):$
 $0 < f(x) < f(x_0) + \varepsilon$;
- 2) якщо в точці $x_0 \in E$ $f(x_0) < 0$, то $\forall \varepsilon > 0 \exists U(x_0) = \{x \mid |x - x_0| < \delta(\varepsilon)\} \forall x \in U(x_0):$
 $-\varepsilon + f(x_0) < f(x) < 0$;
- 3) якщо в точці $x_0 \in E$ $f(x_0) = 0$, то f – неперервний функціонал в точці x_0 .

Тоді теорема Больцано-Коші для функціоналів класу K_1 справедлива в класичному формулюванні, тобто виконання умови 1) для цього випадку не потрібне.

4. Теорема про рівномірну збіжність функціоналів класу K .

Теорема 5. Нехай послідовність $\{f_n(x)\}_{n=1}^{\infty} \subset K$, де $f_n(x)$ – функціонал визначений на компактній метричній множині E , рівномірно збіжна до функціонала $f(x)$ на множині E . Тоді $f(x)$ є функціоналом класу K .

Доведення. Нехай $x_0 \in E$ та $f(x_0) > 0$. Візьмемо $\forall \varepsilon > 0$, тоді:

$$\exists N \forall n > N \forall x \in E: |f_n(x) - f(x)| < \frac{\varepsilon}{4} \Rightarrow f(x) < f_n(x) + \frac{\varepsilon}{4}.$$

Зафіксуємо $n_0 > N$. Тоді $f(x) < f_{n_0}(x) + \frac{\varepsilon}{4}$. Оскільки $f_{n_0}(x) \in K$, то існує окіл $U_{n_0}(x_0)$ такий, що

$\forall x \in U_{n_0}(x_0): f_{n_0}(x) < f_{n_0}(x_0) + \frac{\varepsilon}{4}$. Отже, $\forall x \in U_{n_0}(x_0): f(x) < f_{n_0}(x) + \frac{\varepsilon}{4} < f_{n_0}(x_0) + \frac{\varepsilon}{2}$. Так як

$|f_{n_0}(x_0) - f(x_0)| < \frac{\varepsilon}{4}$, то $f_{n_0}(x_0) < f(x_0) + \frac{\varepsilon}{4}$, а це означає, що $f(x) < f_{n_0}(x_0) + \frac{\varepsilon}{2} < f(x_0) + \frac{3}{4}\varepsilon < f(x_0) + \varepsilon$.

Залишилось довести, що $\forall x \in U_{n_0}(x_0): f(x) > -\varepsilon$.

При $n_0 > N$ з нерівності $|f_n(x) - f(x)| < \frac{\varepsilon}{4}$ одержуємо, що $\forall x \in E: f(x) > f_n(x) - \frac{\varepsilon}{4}$. Оскільки $f(x_0) > 0$, то для достатньо великих n та $f_n(x_0) > 0$, можна вважати, що $f_{n_0}(x_0) > 0$. Звідси та з означення функціоналів класу K одержуємо, що $\exists U'_{n_0}(x_0) \forall x \in U'_{n_0}(x_0): f_{n_0}(x) > -\frac{\varepsilon}{4}$. Отже, з нерівності $f(x) > f_n(x) - \frac{\varepsilon}{4}$ випливає, що $\forall x \in U'_{n_0}(x_0): f(x) > -\frac{\varepsilon}{2}$. Якщо, $x \in U(x_0) \cap U'_{n_0}(x_0)$, то $-\varepsilon < -\frac{\varepsilon}{2} < f(x) < f(x_0) + \varepsilon$, що й потрібно було довести.

Нехай $f(x_0) < 0$. В цьому випадку, розглянемо функціонал $(-f(x))$, який також належить класу K . Оскільки $-f(x_0) > 0$, то, за доведеною першою частиною теореми $\forall \varepsilon > 0 \exists U(x_0) \forall x \in U(x_0): -\varepsilon < -f(x) < -f(x_0) + \varepsilon$, або $f(x_0) - \varepsilon < f(x) < \varepsilon$, що й треба було довести.

Нехай $f(x_0) = 0$. За означенням рівномірної збіжності $\forall \varepsilon > 0 \exists N(\varepsilon) \forall n > N(\varepsilon) \forall x \in E: |f_n(x) - f(x)| < \frac{\varepsilon}{4}$.

Нехай $n_0 > N$. Тоді $\forall x \in E: f_{n_0}(x) - \frac{\varepsilon}{4} < f(x) < f_{n_0}(x) + \frac{\varepsilon}{4}$. Якщо $f_{n_0}(x_0) > 0$, то за означенням функціоналів класу $K \forall \varepsilon > 0 \exists U_{n_0}(x_0) \forall x \in U_{n_0}(x_0): -\frac{\varepsilon}{4} < f_{n_0}(x) < f_{n_0}(x_0) + \frac{\varepsilon}{4}$. А це означає, що $\forall x \in U_{n_0}(x_0): -\frac{\varepsilon}{2} < f(x) < f_{n_0}(x) + \frac{\varepsilon}{2}$. З нерівності $|f_n(x) - f(x)| < \frac{\varepsilon}{4}$ в даному випадку маємо $|f_{n_0}(x_0)| < \frac{\varepsilon}{4}$. З останньої нерівності та з $-\frac{\varepsilon}{2} < f(x) < f_{n_0}(x) + \frac{\varepsilon}{2}$ одержуємо, що $\forall x \in U_{n_0}(x_0): -\varepsilon < -\frac{\varepsilon}{2} < f(x) < \frac{3}{4}\varepsilon < \varepsilon$, а це доводить теорему для цього випадку.

Якщо $f_{n_0}(x_0) < 0$, то, розглядаючи функціонал $(-f(x))$, зводимо цей випадок до попереднього.

Якщо $f_{n_0}(x_0) = 0$, то $f_{n_0}(x)$ за означенням класу K є неперервним функціоналом в точці x_0 , тому $\forall \varepsilon > 0 \exists U(x_0) \forall x \in U(x_0): |f_{n_0}(x)| < \frac{\varepsilon}{2}$.

Отже, остаточно $\forall x \in U(x_0): -\varepsilon < -\frac{3}{4}\varepsilon < f(x) < \frac{3}{4}\varepsilon < \varepsilon$, що й доводить теорему для цього випадку.

Теорема доведена.

Відомо, що образ компакта при неперервному відображенні є компакт. Виявляється, для функціоналів класу K це твердження хибне, тобто, якщо E — компакт і функціонал f належить класу K , то $f(E)$ не буде компактом.

Розглянемо функцію $f(x) = \begin{cases} 1 - x^2 & , \text{ якщо } 0 < |x| \leq 1, \\ 2 & , \text{ якщо } x = 0. \end{cases}$

Нехай $\{y_n\}_{n=1}^{\infty}$ — послідовність, що задовольняє умови $0 < y_n < 1$ та $\lim_{n \rightarrow \infty} y_n = 1$. Оскільки $1 \notin f(E)$, де $E = [-1; 1]$, то $f(E)$ — не є компактом.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Люстерник Л. А., Соболев В.И. Элементы функционального анализа.— М. — Л.: ГИТТЛ, 1951. — 360 с.
2. Колмогоров А.М., Фомин С.В. Элементы теории функций и функционального анализа.— М.: Наука, 1972. — 496 с.
3. Александров П.С. Введение в общую теорию множеств и функций.— М. — Л.: ОГИЗ-Гостехиздат, 1948. — 412 с.

Матеріал надійшов до редакції 15.11.01 р.

Таргонский Л.Ф., Ильчук Е.И. Свойства одного класса функционалов.

Установлены специфические особенности одного класса функционалов. Распространены теоремы Вейерштрасса, Больцано-Коши на исследуемый класс функционалов.

Targonsky L.P., Ilchuk O.I. Properties of a Class of Functionals.

The specific features of a class of functionals are established. The Weierstrass and Bolzano-Cauchy's theorems are applied to the investigated class of functionals.